

moltes nits he sortit així al balcó
i hi he sentit aquest mateix aire
i aquestes mateixes paraules sordmudes,
i a la punta dels dits he sostingut
la mateixa i impronunciable besllum
de tot allò que en mi no arribava
a fer-se encara gest i comissura
una altra nit al balcó s'abat
i jo he sortit així, com tantes nits,
a deixar-la caure sense cap discussió
que malmeta l'aire que en altres llunes
regnava i no regna i no són
així he sortit moltes nits al balcó,
i ja no sé si tantes n'han sigut prou
per a alguna cosa adorable o probable,
ni si un dia sabran dir que allò era
per esperar un alè o per buscar-lo
—i així és, això: música pretesa, de guitarra
o de violí, amb més vi fora que dins
del cos que implora, que dins del món
que es guareix, com un darrer llambreig,
de tanta llum evanescent i impertèrrita.

Button

Button

«Vida perra», de Motel